

Sygn. akt II CSK 36/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko "G." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 802/12,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁻⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania – nie występuje wskazane we wniosku istotne zagadnienie prawne ani potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁻⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa, takim zaś zagadnieniem niewątpliwie nie jest wskazana w skardze kasacyjnej kwestia wykładni art. 527 k.c. Przepis ten był już wielokrotnie wykładany w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. np. wyroki z dnia 29 września 2011 r., IV CSK 99/11, z dnia 20 października 2011 r., IV CSK 39/11, z dnia 9 listopada 2011 r., II CSK 64/11, z dnia 16 grudnia 2011 r., V CSK 35/11, z dnia 13 kwietnia 2012 r., III CSK 214/11, z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 183/11, z dnia 11 maja 2012 r., II CSK 548/11, z dnia 25 maja

2012 r., I CSK 73/12, z dnia 4 lipca 2012 r., I CSK 519/11, z dnia 14 listopada 2012 r., II CSK 206/12, z dnia 15 listopada 2012 r., V CSK 542/11, z dnia 29 listopada 2012 r., II CSK 96/12, z dnia 9 stycznia 2013 r., III CSK 114/12, z dnia 15 lutego 2013 r., I CSK 323/12, z dnia 7 marca 2013 r., IV CSK 452/12, z dnia 11 grudnia 2013 r., IV CSK 222/13, z dnia 21 marca 2014 r., IV CSK 393/13, z dnia 11 lipca 2014 r., III CSK 247/13, z dnia 8 października 2014 r., II CSK 762/13, z dnia 5 lutego 2015 r., V CSK 246/14, z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 305/14, z dnia 26 marca 2015 r., V CSK 320/14)

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparty został również na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala jednak na stwierdzenie, że skarga powinna być przyjęta do rozpoznania. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁻⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.